

fremkomme paa saa forskelligt Grundlag, ikke blive ens. Der maa komme Forskydninger; og alle de, der ikke have faaet Forhøjelse, tie stille, medens de, som ere komne højere op, gøre al den Opposition, de kunne, støttede deri fra anden velvillig Side.

Med Hensyn til Budgettet i det hele hører jeg jo ogsaa til dem, der kun kunne glæde sig over, at Finanslovsforslaget viser et Overskud, om end kun et lille Overskud; men det peger jo i den rigtige Retning. Men min Glæde vilde jo selvfølgelig have været større, hvis vi havde staaet ved 3die Behandling af Finanslovsforslaget med et Overskud, thi jeg tager vel neppe fejl, naar jeg gaar ud fra, at Finansbudgettet finansielt vil komme til at se noget anderledes ud, naar det forlader dette Ting, end det gør i dette Øjeblik. Jeg kan der kun anbefale en højere Grad af Sparssommelighed end den, der hidtil har været udvist fra Tingets Side. Man er jo kommen ind paa at støtte snart alt muligt, og det kan jo ikke forenes med en virksom Sparssommelighed at mene, at man paa Finansloven skal optage Bevillinger til næsten alt, hvad der rører sig ude i Befolkningen, uden snart at overlade noget til det private Initiativ selv.

Med Hensyn til Jernbanebudgettet skal jeg kun udtale min Glæde over det gode Resultat, man nu er kommen til efter at have faaet den ny Lov om Statsbanedriftens Ordning. Da jeg havde den Ære at være Medlem af den Jernbanekommission, som i sin Tid var nedsat til Behandlingen af dette Spørgsmaal, kan jeg kun sige, at det Program, man arbejdede paa, kan udtrykkes i Ordet: Op med Indtægten og ned med Udgiften. Det er den Vej, man nu er kommen ind paa, og det er for saa vidt glædeligt at se, at det i saa kort Tid er lykkedes at tilvejebringe et saa godt Resultat. Der er kun en Anke, jeg har, og det er den, at man paa et enkelt Sted maaske sparer vel meget. Jeg skal henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa en Mangel, som findes for det rejsende Publikum ved Københavns Banegaards Afgangsstation, hvor man kan faa Lov til at staa et Kvarters Tid mindst og have megen Besvær med at faa sit Tøj indskrevet. Der er nemlig kun en eneste Assistent, der skal besørge Indskrivningen og udstede Garantibevis for det Gods, som de rejsende medføre. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at drage Omsorg for, at der sker en Forandring heri.

Med Hensyn til Landpostbudene kan jeg kun udtale min Glæde over de Anskuelser, der ere blevne fremsatte af den højtærede Indenrigsminister, som gik ud paa, at man ikke skulde forhøje den faste Løn for Landpostbudene idet det let vilde føre til, at man vilde komme til at flytte dem fra den ene Plads til den anden. Den Ordning, man nu har, at man tager Mænd paa Stedet, der ved Siden af deres egen lille Bedrift kunne udføre det Hverv, er af overordentlig Betydning; og det vil i mange Retninger være i Landpostbudenes Interesse at beholde denne Ordning. Derimod antydede den højtærede Indenrigsminister, at man maatte se at forhøje deres Pension, saaledes at deres Pensionsberettigelse vilde komme til at staa i nøjere Samklang med den Pension, der ydes af Statskassen til lignende Funktionærer. Det er et Standpunkt, som jeg fuldt ud kan slutte mig til, og som jeg vil anbefale Finansudvalget at tage til Følge. Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

P. T. Nielsen: Maa jeg begynde med at udtale min Glæde over de uforbeholdne, rene og klare Udtalelser, som den højtærede Konseilspræsident forleden fremsatte vedrørende den almindelige kommunale Valgret. Jeg maa sige, at de Udtalelser overraskede mig ikke, for saa vidt som jeg syntes, de ere i fuld Samklang med de Udtalelser, som den højtærede Konseilspræsident tidligere har fremsat om det samme Spørgsmaal. Jeg tror alligevel, at det var betimeligt, at de nu bleve fremsatte paa ny og fremsatte med den Klarhed, som de bleve. Jeg tror, at netop de Udtalelser af den højtærede Konseilspræsident ville vække Bifald ude i Landet, og jeg glæder mig til Udsigten til, at den Sag, som omhandles her, nu kan komme til at træde stærkere i Forgrunden, at den nu ligesom kan blive den Tap, hvormed den politiske Interesse her i Landet kommer til at dreje sig. Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) var jo ikke ganske tilfreds med de Udtalelser, som den højtærede Konseilspræsident fremkom med; han mente, at de vare for spagfærdige. Ja, naturligvis var der ikke det Krydder paa Udtalelserne, som vi ere vant til at faa i de socialdemokratiske Udtalelser, men jeg synes, at Udtalelserne vare klare nok, og der er ingen ude i Landet af Venstrevælgerne, der tager fejl af disse Udtalelser. Naar